

200702182/1.

Datum uitspraak: 6 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/6776 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

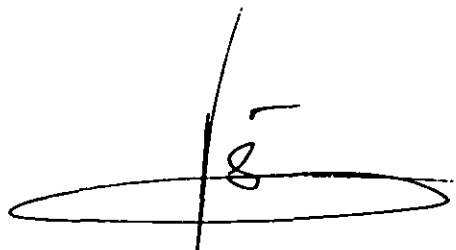
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

452

Verzonden: **6 - JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/6776

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. C.T.G. van Schie, advocaat te Nijmegen,

en

de Minister van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 januari 2006 heeft verweerder afwijzend beslist op de herhaalde aanvraag van eiser van 31 maart 2003 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Op 6 februari 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 12 januari 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. De feiten

De rechtbank gaat uit van de volgende feiten.

Eiser heeft op 12 september 1997 aanvragen om toelating als vluchteling en om een vergunning tot verblijf ingediend, waarop bij besluit van 22 september 1998 afwijzend is beslist door verweerder. Eiser is bij voormeld besluit een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend met ingang van 12 september 1997 en geldig tot 12 september 1998, onder gelijktijdige verlenging tot 12 september 1999. Het namens eiser tegen dit besluit ingediende bezwaar is op 25 november 1998 ingetrokken.

Reg.nr. AWB 06/6776

2

Bij besluit van 30 maart 1999 heeft verweerder de aan eiser verleende voorwaardelijke vergunning tot verblijf ingetrokken. Bij besluit van 31 mei 2000 heeft verweerder het tegen dit besluit ingediende bezwaar ongegrond verklaard. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 13 december 2000 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, met toepassing van artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), niet-onvrankelijk verklaard (AWB 00/7273). Tegen deze uitspraak heeft eiser geen rechtsmiddel aangewend.

Op 31 maart 2003 heeft eiser onderhavige aanvraag ingediend.

3. Motivering

3.1 Het toetsingskader in deze zaak wordt, gelet op het vorenstaande, bepaalde door het bepaalde in artikel 4:6, eerste lid, van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) moet de vreemdeling die om bescherming vraagt in beginsel voldoen aan de nationale formele rechtsregels, die ertoe strekken bestuur en rechter in staat te stellen tot een ordelijke, doelmatige afdoening van zaken binnen redelijke termijn (onder meer uitspraken van 5 maart 2002, zaak nr. 200200237/1, AB 2002/169, en van 4 april 2003, zaak nr. 200206882/1, AB 2003/315). Tot zodanige regels behoren de bovengenoemde artikelen 31, eerste lid, van de Vw 2000 en 4:6, tweede lid, van de Awb, ingevolge welke het aan de vreemdeling is om direct bij zijn aanvraag al datgene aan te voeren, wat hem bekend is of redelijkerwijs bekend kon zijn en tot inwilliging van de aanvraag zou kunnen leiden, alsmede de uit het algemene rechtsbeginsel "ne bis in idem" afgeleide regel, volgens hetwelk buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen een zelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd.

In aansluiting hierop verzet artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000, zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak wat betreft de aangevoerde feiten, in zoverre die eerder zijn of hadden kunnen en dus behoren te worden voorgedragen, beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal en wel gedurende een beperkte periode openstaat.

Uit het vorenstaande vloeit voort dat de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een nieuw besluit op een herhaalde aanvraag, primair dient te onderzoeken of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de

Reg.nr. AWB 06/6776

3

Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

3.2 Voor zover eiser aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag heeft gelegd dat verweerder een uitstel van vertrekbeleid voert ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Noord-Irak, kan deze omstandigheid naar het oordeel van de rechtbank op voorhand niet afdoen aan voormeld in rechte onaantastbaar geworden besluit en de overwegingen waarop dat besluit berust nu dat vertrekmoratorium ten tijde van het thans bestreden besluit reeds was geëindigd, zodat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling van 24 maart 2006 (zaak nr. 200509709/1, JV 2006/201).

Het betoog van eiser bij zienswijze dat verweerder een categoriaal beschermingsbeleid behoort te voeren ter zake uit Noord-Irak afkomstige asielzoekers, kan naar het oordeel van de rechtbank, daargelaten dat dit betoog in beroep niet nader is onderbouwd, op voorhand niet afdoen aan het in rechte onaantastbaar geworden besluit. Verweerder heeft namelijk in het bestreden besluit, onder verwijzing naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 4 juli 2005 (kenmerk: DPV/AM-8760345) en een uitspraak van de Afdeling van 3 maart 2005 (zaak nr.: 200410603/1), afdoende gemotiveerd dat en waarom de Minister niet is gehouden een categoriaal beschermingsbeleid te voeren.

Voor zover eiser bij het toelichten van zijn herhaalde aanvraag heeft verwezen naar problemen die hij vreest van de KDP en aanhangers van Saddam Hoessein, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, te minder nu eiser daaromtrent zelf heeft verklaard dat deze vrees is gebaseerd op dezelfde problemen als in de eerste asielprocedure naar voren gebracht.

De stelling namens eiser dat de komst van zijn echtgenote naar Nederland eveneens als een novum in voormelde zin aan te merken valt, leidt niet tot het beoogde gevolg, nu zulks in strijd met de goede procesorde eerst ter zitting is aangevoerd, daargelaten dat eiser die omstandigheid niet aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag heeft gelegd en zijn echtgenote bovendien al was ingereisd voor verweerders voormelde besluit op bezwaar van 31 mei 2000.

Bij brief van 25 oktober 2006 heeft de gemachtigde van eiser, onder overlegging van stukken, aangevoerd dat de echtgenote van eiser sinds haar vlucht uit Irak in 2000 leidt aan een chronische post traumatische stress stoornis, welke zou zijn veroorzaakt door gebeurtenissen in het land van herkomst, reden waarom (ook) eiser meent aanspraak te kunnen maken op een verblijfsvergunning asiel ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Naar het oordeel van de rechtbank is aldus geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, reeds nu, bij gebreke van enige nadere onderbouwing, niet valt in te zien op welke wijze het (gestelde) meemaken van – traumatiserende – gebeurtenissen door de echtgenote van eiser zou kunnen leiden tot verlening aan eiser van een verblijfsvergunning asiel op

grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2006, te minder nu eiser ten tijde van die gebeurtenissen in Nederland verbleef. Evenmin is gebleken van een andere verleningsgrond als bedoeld in voormeld artikel, nu vaststaat dat eiser naar Nederland is gereisd in 1997 en zijn echtgenote in 2000.

Gelet op het vorenstaande is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Reeds daarom bestaat evenmin aanleiding voor toepassing van artikel 4:84 van de Awb als door eiser betoogd.

Gesteld noch gebleken is dat sprake is van bijzondere, op de zaak van eiser betrekking hebbende, feiten en omstandigheden, die in zoverre nopen tot een ander oordeel.

3.3 Eiser heeft voorts aangevoerd dat sprake is van, naar zijn mening schrijnende, feiten en omstandigheden, zoals het langdurige verblijf van eiser en zijn gezin hier te lande, de gestelde inburgering van zijn kinderen, medische en sociale problematiek in zijn gezin, in welk kader de gemachtigde van eiser bij brief van 4 oktober 2005 (verder) heeft gesteld dat deze omstandigheden voor verweerder aanleiding zouden moeten vormen om, met gebruikmaking van diens discretionaire bevoegdheid, eiser (en zijn gezinsleden) een verblijfsvergunning met als doel "conform beschikking Minister" te verlenen, zulks naar de rechtbank begrijpt: ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). In dit verband heeft eiser voorts gewezen op een brief van de gemeente Nijmegen aan zijn gemachtigde van 15 maart 2006, waarin onder meer het volgende is vermeld:

"Conform de afspraken die tussen onze gemeente en de IND zijn gemaakt ten aanzien van een screening op schrijnendheid, zal in het kader van de lopende procedures, mede op basis van de bij de melding aangedragen factoren, worden beoordeeld of er reden is de minister te adviseren van haar discretionaire bevoegdheid gebruik te maken."

Naar het oordeel van de rechtbank kan eisers betoog niet leiden tot het beoogde gevolg. Daartoe overweegt de rechtbank dat het aldus omstandigheden betreft, welke zich hier te lande hebben voorgedaan en welke geen verband houden met de redenen waarom eiser zijn land van herkomst heeft verlaten. Het thans bestreden besluit heeft uitsluitend betrekking op eisers herhaalde aanvraag om een verblijfsvergunning asiel en strekt niet mede tot weigering van een verblijfsvergunning regulier. Verwezen wordt naar een uitspraak van de Afdeling van 25 januari 2006, zaak nr. 200510492/1, LJN: AV0877. Mitsdien is in zoverre geen sprake van rechtens relevante nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb die nopen het asielrelaas van eiser opnieuw onder ogen te zien. Gegeven het voorliggende toetsingskader, kan voormelde brief van de gemeente, wat ook van de inhoud daarvan zij, aan het vorenstaande niet afdoen.

3.4 Gelet op het voorgaande heeft verweerder de herhaalde aanvraag van eiser terecht en op goede gronden afgewezen.

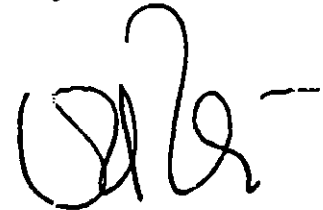
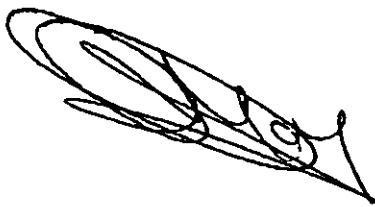
3.5 Het beroep is ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

4. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op
27 februari 2007 in tegenwoordigheid van mr. D. Mol-Schneider als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 161 13, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak dient te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 01 MAART 2007

Voor afschrift conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Afdeling bestuurspraak - Raad van State
16 1201703N

van Schie advocaten

mr C.T.G. van Schie
mr R.G.H.M. de Glas
mr F.G.W.M. Huijbers
mr J.W.C. Giebels
mr E.R.T. Tromp
mr S.T.W. Verhaagh
mr D.W. Beemers
mr J.E.A. van Beveren

Postbus 1017
6501 BA Nijmegen
Tel.: 024-323 88 44
Fax: 024-360 54 30

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 MRT 2007	
ZAKEN: 200702182	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Nijmegen, 27 maart 2007

ons kenmerk : 018663C
uw kenmerk :
justitie kenmerk :
inzake :
geboren op

BEROEPSCHRIFT ex art. 37 lid 1 Wet op Raad van State

Belanghebbende is de heer die op geboren
is en thans te woont op het adres Belanghebbende heeft de
 Iraakse nationaliteit.

Belanghebbende kiest in deze zaak woonplaats ten kantore van Van Schie advocaten,
Berg en Dalseweg 15 te (6521 JB) Nijmegen, zijnde het kantoor van advocaat en
procureur mr. C.T.G. van Schie, die in deze zaak tot gemachtigde wordt gesteld en als
zodanig zal optreden zulks met het recht van vervanging en die hierdoor verklaart door
belanghebbende bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroepschrift in de
dienen.

Belanghebbende kan zich niet verenigen met de uitspraak van Rechtbank te
's-Gravenhage, zittingsplaats Zutphen d.d. 27 februari 2007 onder nummer AWB
06/6776 en komt hierdoor tegen deze uitspraak in hoger beroep. De bestreden uitspraak
gaat hier in kopie bij.

Grief 1

Ten onrechte heeft de Rechtbank in zijn uitspraak overwogen (samengevat), dat het
besluit d.d. 11 januari 2006 uitsluitend betrekking heeft op de aanvraag van
belanghebbende op een verblijfsvergunning asiel en niet mede strekt tot weigering van
een verblijfsvergunning regulier.

e-mail: info@vanschieadvocaten.nl
www.vanschieadvocaten.nl

Berg en Dalseweg 15
6521 JB Nijmegen

Gelden Derdenrekening
Postbank 5199611

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat per geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Toelichting

Uit het gemotiveerde beroepschrift d.d. 6 april 2006 blijkt, dat er tussen de Burgemeester van Nijmegen en verweerder afspraken gemaakt zijn over de wijze, waarop in de zaak van belanghebbende beoordeeld zal worden of er aanleiding is gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid van verweerder en zulks op grond van de door belanghebbende gestelde schrijnende omstandigheden. Afsproken werd om dat in de nog lopende asielprocedure van belanghebbende te doen.

Uit het besluit d.d. 25 januari 2006 blijkt, dat er op dit punt in weerwil van de gemaakte afspraak geen inhoudelijke beoordeling heeft plaats gevonden. Het besluit is op dit punt in strijd met een door verweerder gemaakte expliciete afspraak, waarvan vanzelfsprekend ook belanghebbende op de hoogte was.

Ten onrechte wordt dan ook overwogen, dat er in de zaak van belanghebbende geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. De toezegging van verweerder om de schrijnende omstandigheden in het kader van de lopende asielprocedure te beoordelen dient als nova te worden aangemerkt. Door een expliciete beslissing op dit punt in de asielprocedure achterwege te laten heeft verweerder het vertrouwensbeginsel geschonden en is het besluit op dit punt in ieder geval niet, althans: onvoldoende gemotiveerd.

REDENEN, waarom belanghebbende U verzoekt zijn beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Zutphen d.d. 27 februari 2007 onder nummer AWB 06/6776 gegrond te verklaren, deze uitspraak te vernietigen en het beroep gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 11 januari 2006 alsnog gegrond te verklaren met vernietiging van dit besluit zulks met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

gemachtigde,

C.T.G. van Schie

Bijlage: Uitspraak Rechtbank 's Gravenhage d.d. 27 februari 2007.